

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cantaragiu Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Cantaragiu Oleg Dmitrii, născut la 27 martie 1975, originar și domiciliat r-l Ialoveni s. Malcoci.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.06.2014-30.03.2015
2. instanța de apel: 24.04.2015-18.06.2015
3. instanța de recurs: 21.08.2015 - 04.11.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 martie 2015, Cantaragiu Oleg Dmitrii, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Cantaragiu O. la 06 mai 2014, în jurul orei 19:00 având scopul încălcării grosolane a ordinii publice și manifestând lipsa de respect față de societate, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică pe strada din fața gospodăriei lui Coceban Sergiu, situată în s. Malcoci r-nul Ialoveni, fără motiv întemeiat și în prezența altor persoane, i-a aplicat lui Zugrav V. o lovitură cu pumnul în regiunea feței, după care, doborându-l la pământ i-a mai aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii peste diferite regiuni ale corpului. Apoi în timp ce soția lui Zugrav V., Croitoru E. împreună cu mama sa, Coceban R. au încercat să curme acțiunile lui Cantaragiu O., acesta a îmbrâncit-o pe Croitoru E., iar lui Coceban R. i-a aplicat o lovitură cu palma peste față. Tot atunci, Cantaragiu O., continuându-și acțiunile sale, îndreptate spre încălcarea ordinii publice a luat o sapă din gospodăria lui Puiu C. cu care a încercat să-l lovească pe Zugrav V. peste gard, însă nu i-a reușit din motiv că a scăpat sapa din mâini, după care ieșind în drum Cantaragiu O. a smuls răzătoarea din metal din fața gospodăriei

lui Puiu C. cu care la fel a dorit să-l lovească pe Zugrav V. însă nu i-a reușit din motiv că a fost oprit de către vecini.

Ca consecință a agresiunii lui Cantaragiu O. la Zugrav V., potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 1159/D din 21 mai 2014, s-a constatat excoriație în regiunea lombară pe stânga, ce se califică ca vătămare neînsemnată, la Croitoru E., potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 1160/D din 26 mai 2014, s-a constatat echimoză la nivelul brațului drept, care se califică ca vătămare neînsemnată, iar lui Coceban R. i-au fost cauzate dureri fizice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1. Avocatul Fediuc Ion în numele inculpatului Cantaragiu O. care a solicitat casarea sentinței și remiterea cauzei penale la rejudecare în prima instanță. Invocând că instanța de judecată a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului și a martorilor.

3.2. Inculpatul Cantaragiu O., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, adoptând o sentință de condamnare în privința inculpatului, stabilind corect situația de fapt și vinovăția acestuia.

Instanța de apel a remarcat, că deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, aceasta se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, ce au fost cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată atât în primă instanță cât și în instanța de apel, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Croitoru E. (f.d. 146 vol. 1), Coceban R. (f.d. 137 vol. 1) și Zugrav V. (f.d. 146 vol. 1); martorilor Puiu V. (f.d. 162 vol. 1), Cantaragiu O. (f.d. 174 vol. 1), Ilașcu V. (f.d. 173 vol. 1), Puiu T. (f.d. 171 vol. 1), Orbu N. (f.d. 160 vol. 1), Cotun I. (f.d. 158 vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 2534 din 03 iunie 2014 (f.d. 176 vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 2045 din 07 mai 2014 (f.d. 10 vol. 1); plângerile depuse de către părțile vătămate (f.d. 5, 5a, 5b vol. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 7-8 vol. 1); procesele verbale de audiere a părților vătămate Croitoru E. (f.d. 16-18 vol. 1), Coceban R. (f.d. 24-26 vol. 1) și Zugrav V. (f.d. 20-22 vol. 1); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Croitoru E.

și inculpat (f.d. 37-39 vol. 1); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Zugrav V. și inculpat (f.d. 43-44 vol. 1); revendicarea în privința lui Cantaragiu O. (f.d. 63 vol. 1); ordonanța de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Zugrav V. (f.d. 179 vol. 1).

Astfel în contextul celor menționate, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar probele analizate de prima instanță și puse la baza sentinței dovedesc incontestabil vina inculpatului. Argumentelor inculpatului prin care acesta pledează nevinovat, instanța de apel le-a dat o apreciere critică, deoarece acestea nu și-au găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar fapta săvârșită de către acesta a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate, a martorilor date în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată, instanța de apel a reținut, că la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de circumstanțele ce agravează și atenuează situația prevăzute de art. 76-78 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă în limitele legii ce va duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei și emiterea unei decizii de achitare.

În motivare recursului invocă următoarele:

- instanțele de judecată nu au dat apreciere probelor prezentate de apărare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, ce dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, semnalând și pct. 8) al aceluiași articol, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii;*

Referitor la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, temeiul prevăzut și invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel

și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază că de fapt autorul critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărârilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei. Totodată, în recursul respectiv în pofida criticilor invocate, nu este specificat asupra căror motive concrete invocate în apel, nu s-a pronunțat instanța de apel în raport cu circumstanțele relevate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 5 al prezentei decizii și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile sale au făcut o analiză amplă a probelor administrate în prezenta cauză, ce au confirmat învinuirea adusă lui Cantaragiu O. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, menționând conținutul declarațiilor inculpatului, părții vătămate și martorilor, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în apelul inculpatului, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată că, declarațiile indicate au fost analizate și întemeiat au fost reținute doar declarațiile ce coroborează cu restul probelor administrate și prezentate de către organul de urmărire penală.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, Cantaragiu O., în săvârșirea infracțiunii incriminate lui.

Din sumarul recursului rezultă că autorul semnalează pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând să fie achitat din lipsa probelor expuse în actul de învinuire.

Conform materialelor dosarului se atestă că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești ierarhic inferioare în

baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin *acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, din declarațiile părții vătămate și martorilor Croitoru E., Cocean R., Zugrav V., Puiu V., Cantaragiu O., Ilașcu V., Puiu T., Orbu N., Cotun I., audiați în cadrul instanței de judecată rezultă că, la data de 06 mai 2014, în jurul orei 19:00, din motiv că în drum era parcată o remorcă, inculpatul a iscat o ceartă cu părțile vătămate după care s-a început o altercație între inculpat și părțile vătămate, primul luând mai multe obiecte cu care încerca să aplice lovituri acestora – fapt confirmat chiar și de martorii apărării.

Deci, în asemenea împrejurări, fiind depistate leziuni corporale părților vătămate (raporturi de expertiză medico-legală nr. 2045 și 2534), chiar și aplicarea unei singure lovituri este suficientă pentru a fi prezent calificativul *aplicarea violenței*, Colegiul penal consideră că, este vădită prezența laturii obiective a

infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în acțiunile inculpatului. Mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la fapta săvârșită.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorul acțiunilor huliganice este inculpatul, care primul a iscat conflictul, deranjând prin acțiunile sale ordinea publică. Totodată, motivele huliganice ale inculpatului rezultă și prin faptul că a amenințat părțile vătămate cu diferite obiecte, care avea drept scop să le folosească în calitate de armă (o răzătoare, o sapă cu care a încercat să îl lovească pe Zugrav V.), astfel demonstrându-și atitudinea sfidătoare față de ei și cei din jur.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel a neglijat depozițiile martorilor apărării, este neîntemeiat, deoarece din textul deciziei instanței de apel rezultă că declarațiile acestor martori au fost supuse aprecierii, astfel în opinia Colegiului, instanța de apel just a considerat că aceste declarații nu confirmă nevinovăția inculpatului, ci din contra dovedesc faptul că Cantaragiu O. a fost inițiatorul conflictului.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată vreunei erori de drept din cele invocate și semnalate de inculpat, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just constatate elementele infracțiunii imputate inculpatului, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cantaragiu Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 25 noiembrie 2015.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Covalenco Elena

Diaconu Iurie